

Oogjes dicht en snaveltjes toe

Er is een klein kauwtje in Leiderdorp en zijn naam is Kareltje. Hij is een mooie vent met een knap zwart pak, een grijze nek en prachtige lichtblauwe ogen die nieuwsgierig de wereld in kijken. Hij is dit jaar geboren in een oude boom in de Houtkamp. Zijn ouders hadden veel moeite moeten doen om aan deze mooie woning te komen die eerder van een spechtenfamilie was. Er gaan zelfs geruchten dat een ver familielid de

schoorsteen is uitgegooid waar hij een nest had gebouwd dat een waar architectonisch hoogstandje was. Er is veel concurrentie op de woningmarkt, en deze wordt vooral de laatste jaren verziekt door de dominant aanwezige halsbandparkieten die op dezelfde woningen azen.

Kareltje heeft een broertje en twee zusjes en heel veel familie die allemaal in de buurt wonen. Dat is best wel gezellig. Hij gaat vaak op pad met een paar neven om wat te keten. Vooral een beetje rondhangen op een terrasje, want daar is altijd wel iets lekkers te scoren. Naast wat insecten, slakken of bessen gaat een patatje of broodje er ook prima in. Die vogelvoederplankjes zijn ook een super uitvinding. Het eten ligt daar voor het oprapen en die andere vogels zoals Pietje Pimpelmees en Ronald Roodborst jaagt hij gewoon weg. Alleen die lekkere vetbollen aan een touwtje vergen wat inventiviteit, maar die kunst van omhoog hengelen en je poot op het touwtje zetten heeft hij inmiddels afgekeken van een wijze oudere kauw. Het is wel jammer dat de mensen hem telkens weggagen van de voederplank. Ze vinden hem groot, brutaal en luidruchtig. Ze moesten eens weten hoe sociaal en intelligent hij is en als het voorjaar is gaat hij ook oefenen met zachtjes zingen. Als hij in nood is hoeft hij maar te roepen en alle familieleden komen hem helpen, waar vind je dat nog meer? Zijn voorouders werden nog torenkraai genoemd, omdat ze vaak in torens en andere gebouwen nestelden, maar die leuke woningen zijn bijna allemaal verdwenen. Nu worden ze kauw genoemd want als ze naar elkaar roepen klinkt dat als kaw-kaw.

Aan het einde van de middag als het gaat schemeren zoeken alle families elkaar weer op. Voordat er wordt neergestreken in de vaste slaapbomen aan de Voorhoflaan wordt er soms eerst een mooi ballet in de lucht opgevoerd. Je hoort ze al van verre. Het aansluiten bij een slaapproep is een rumoerige bezigheid. Uiteindelijk strijken ze neer in hun favoriete boom, die weer beconcurrereerd wordt door de halsbandparkieten die daar ook hun slaapfeestje willen geven. Dan blijft het nog lang onrustig. Er is een duidelijke pikorde, de kauwen die hoog in rang staan mogen de veiligste plek midden in de groep. Eindelijk wordt het stil. "Oogjes dicht en snaveltjes toe, slaap lekker!"

Foto: Kauw drinkt koffiemelk op een terras

Tekst en foto: Ada van der Aar